

ČTVRTLETNÍ ZPRAVODAJ MĚSTYSE NOVÝ HRÁDEK

4 / 2009

PROSINEC

5,- Kč

www.novy-hradek.cz

Šťastné a radostné Vánoce,
a v novém roce 2010 všechno dobré,
především pevné zdraví

Vám přeje
Městys Nový Hrádek

Vážení spoluobčané, milí přátelé.

Právě končící rok byl z pohledu získání dotací pro náš městys úspěšný. Po-dařilo se nám z obdržených peněz od Královéhradeckého kraje během letních prázdnin dokončit úpravu hřiště u školy. Umělé povrch, přístupové schodiště na hřiště a v neposlední řadě i chodník před školou, kterým bylo vše završeno, jsou snad dobrou vizitkou toho, jak se vedení městyse stará o školství na No-vém Hrádku. Postupně se nám také daří zlepšovat okolí školy. Sousední parce-la vedle cesty z Náměstí se stále upravuje a věřím tomu, že prostor pod hřištěm bude pro každou návštěvu, která do školy přichází, přístupem příjemným.

V první polovině roku se nám také podařilo dokončit další etapu opravy hřbi-tovní zdi s pomocí dotace z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje. Tady si myslím, že další etapy budou muset následovat. Nyní by bylo asi dobré, pokračovat od brány směrem nahoru ke kostelu, kde začínají kameny padat na obložení hrobů, nebo za pomníky.

Dále již následovaly jen úpravy cest. „**Nechceme skákat přes kaluže**“, tak byl nazván projekt, který řešil prostor u kina. Komunikace, odstavná plocha, bezbariérový přístup do kina a prostor pro kontejnery za kinem, to vše řešil uvedený projekt. V současné době je hotovo a již se jen kontroluje. Místo pro kontejnery za úřadem je již také hotové. Zde nám finančně pomohla výhra ze soutěže „Čistá obec“. Místní komunikací ke kinu (podle Velosu), byla zahájena akce, která bude pokračovat v příštím roce a je nazvána „**Revitalizace centra městyse Nový Hrádek**“. V jarních měsících příštího roku by mělo dojít na re-konstrukci chodníků na Náměstí, kašny a celého středu Náměstí.

V letošním roce byly také pokáceny lípy u kostela. Akce, kterou podle ohla-su většina spoluobčanů schvalovala, měla ale také své odpůrce. Nevím, jak by tyto stromy přečkaly letošní těžký podzimní sníh nebo stále se množící výstrahy na větrné počasí.

Ještě jedna akce na Novém Hrádku vstoupila do naší historie. Poprvé se zde natáčel alespoň kousek celovečerního filmu. Měli jsme všichni možnost nahlédnout do práce filmařů. Na vlastní oči jsme viděli, kolikrát se opakuje scé-na, než dojde k uspokojivému natočení kousku filmu. A daleko významnější byla pro nás předpremiéra filmu „Pamětnice“. Měli jsme příležitost vidět známé herce a případně jim i položit nějakou otázku. Za celou velice zdařilou akci mu-sím poděkovat Milanu Chárovi, který ji vlastně zorganizoval a byl jejím strůj-cem. Zdárnému průběhu věnoval mnoho času a spokojení diváci mu byli nej-lepší odměnou.

Na závěr mi dovolu, popřát Vám klidné a spokojené svátky vánoční a do nového roku splnění všech předsevzetí, štěstí, radosti a hlavně zdraví.

Říha Vladimír
starosta

Rekonstrukce sokolovny v Novém Hrádku zahájena.

Budou tomu téměř dva roky, co ve výboru Tělocvičné jednoty Sokol Nový Hrádek byly vneseny vážné připomínky ke špatnému stavu naší sokolovny a tím k naléhavosti její rekonstrukce. Jak byla slova míněna vážně, se můžeme již nyní přesvědčit. Až mno-zí z vás navštíví o vánocích zábavu, anebo na začátku ledna 2010 právě Sokolský ples, budete moci sami shlédnout a použít nové moderní sociální zařízení vyhovující hygie-nickým předpisům. Na WC oddělené pro muže a ženy jsou umístěny sprchové kabiny, úklidová komora a hygienická kabina pro osoby s omezenou schopností pohybu. Pro tyto osoby bude postupně zajištěn bezbariérový přístup, což budova takového význa-mu požaduje. Uvedené prostory jsou zajištěny kromě přirozeného větrání i větráním vzduchotechnikou. Nové jsou i dveře ze cvičebního sálu na sociální zařízení, nové venkovní únikové dveře a samozřejmě i nová okna, která jsou tepelně izolační. Úniková venkovní cesta vede z nově zřízené podesty při zadní stěně kolem budovy až ke hlav-nímu vstupnímu schodišti. Pro úplně bezpečný odchod bude v jarních měsících příštího roku ještě demolován dřevěný přístavek bývalého skladu kulis.

Vně budovy v její zadní části byla provedena nová dešťová a splašková kanalizace. Odpadní vody z objektu sokolovny jsou upravovány v čistírně odpadních vod sestavené z biologického septiku a zemního filtru a vyčištěné napojeny na kanalizační řad městy-se.

Toto je první etapa prací, navazovat bude druhá a posléze třetí etapa. To bude zá-vislé od toho, jak se nám podaří zajistit finanční prostředky. O to se výbor TJ Sokol usilovně snaží a věří, že se nám postupně podaří po příkladu našich předchůdců zamyš-lené dílo úspěšně dokončit. Sokolovna se tak stane významným objektem k uspokoj-o-vání sportovních, společenských a kulturních potřeb dětí, mládeže a dospělých.

Jiří Hlaváček

Náklady na uskutečněné stavební práce ve výši 3 333 tisíc Kč kryje z největší části třímilionová dotace ze státního rozpočtu, za kterou patří velké díky paní poslankyni Zdeňce Horníkové. Povinnou desetiprocentní spoluúčast, tedy 333 tisíc Kč, jsme museli pokrýt z vlastních zdrojů. Je skvělé, že nakonec se nám to podařilo bez zadlužení, neboť jsme získali dar 300 tisíc Kč od České báňské nadace. Děkujeme zejména panu Petru Pudilovi, členu správní rady nadace, který budovu sokolovny dobře zná a o uzavření darovací smlouvy se osobně zasadil.

Ing. Jeroným Holý

Krátce...

- 17. září zahájila firma ALKSTAV zemní práce pro výstavbu **čističky odpadních vod u budovy sokolovny**.
- 26. až 28. září proběhla první **návštěva papeže Benedikta XVI.** v naší republice. Nejprve papež zavítal do Prahy, druhý den do Brna a návštěvu zakončil ve Staré Boleslavi. Přivítali ho představitelé státu i římskokatolické církve. V Brně - Tuřanech se setkal se 120 tisíci poutníky, ve Staré Boleslavi s 50 tisíci. Příznačná pro něho byla neokázalá srdečnost a láska k hudbě. K poutníkům promluvil i česky.

Stará Boleslav 28.9.2009

- 30. září se na pozvání ČČK uskutečnila Na Kovárně velmi poutavá, názorná a moderním způsobem podaná **přednáška MUDr. Jiřího Veselého** z Broumova nazvaná **O cévních chorobách**.
- 2. října se konalo **Slavnostní otevření školního hřiště** za účasti těch, kteří se o vybudování pěkné víceúčelové sportovní stavby zasloužili.
- 7. října padl **teplotní rekord**. V pražském Klementinu naměřili téměř 25 stupňů, někde byla teplota až 28 stupňů. V 18 hodin u nás v Novém Hrádku ukazoval teploměr ještě 20 stupňů.
- V říjnu byl americký prezident **Barack Obama** navržen na **Nobelovu cenu za mír**.
- 11. října **vyhrál** již **pošesté** 56 letý žokej **Josef Váňa Velkou Pardubickou**.
- 15. října, týden po teplotním rekordu, všechny překvapila **sněhová kalamita**. Sníh ležel celý týden. 50 cm silná sněhová pokrývka napáchala hodně škod na elektrickém vedení, v dopravě a na stromech plných listů a mnohdy i ovoce.
- 24. října proběhl v městyši pro občany zdarma **sběr nebezpečných odpadů**.
- 26. října **zemřel** ve věku 77 let spisovatel, autor Černých baronů, **Miroslav Švandrlík**.

- 29. října **Zastupitelstvo městyse** na zasedání projednávalo mj. **dotace hasičům, změny v územním plánu** a zejména **problém s nedostatkem žáků v základní škole**.
- V měsíci říjnu vybudovala firma Špelda **cestu kolem kina a provozovny Velos**. Asfaltování probíhalo 30. a 31. října. Dlouho očekávaná stavba velmi zlepšila estetický vzhled přístupu ke kinu i tím, že umožnila přesun některých kontejnerů na sběr tříděného odpadu za budovu kina.

- Ve dnech 2., 3., a 4. listopadu proběhla v místním kině republiková **předpremiéra** nového filmu producenta Tomáše Magnuska nazvaného **Pamětnice**. Film se natáčel na Náchodsku, zejména v hotelu Bonáto v Náchodě a také v našem městyši. Každý den po projekci se konala asi hodinová beseda s některými herci a s tvůrci filmu.

- 3. listopadu došlo k **ratifikaci Lisabonské smlouvy**. Náš prezident Václav Klaus podepsal smlouvu jako poslední z 27 představitelů států EU.
- 6. listopadu **zemřel** ve věku 88 let významný režisér a ředitel Divadla Za branou **Otomar Krejča**.
- 9. listopadu oslavili Němci velkolepou akcí výročí 20 let „**pádu berlínské zdi**“.

- 17. listopadu se uskutečnila v Praze méně okázalá **vzpomínka** na události před 20 lety **průvodem z Albertova na Národní třídu**. Součástí oslav byly také koncerty a různá setkání pamětníků s mladými lidmi.
- V polovině listopadu dorazila i na naše území tzv. **prasečí chřipka** způsobená virem H1N1. Zapříčinila několik úmrtí převážně lidí oslabených jinou nemocí. Provádějí se preventivní opatření (chřipkové prázdniny, zákaz návštěv nemocnic, očkování).
- 21. listopadu **zemřel** ve věku 71 let zásadový právník a spoluautor polistopadové ústavy **Vojtěch Cepl**.
- 2. prosince byl **pokácen smrk** u pomníku padlých na náměstí.
- 5. prosince navštívil děti **Mikuláš v kině** s nadílkou a s filmy pro děti.
- 8. prosince se starosta městyse Vladimír Říha zúčastnil **setkání vítězů** soutěže **Vesnice roku** – barevné stuh v Hlavním sále Valdštejnského paláce Senátu PČR. Setkání se konalo pod záštitou Přemysla Sobotky, předsedy Senátu.
- 13. prosince se uskutečnilo v místním kině první společné **Vánoční vystoupení** dětí z mateřské školy, základní školy, dětí z farnosti Nový Hrádek a chrámového sboru.

Horatius: Léta, jak za sebou běžít, nám postupně berou, co máme.

Přeji vám ze srdce Vánoce plné pohody, lidského tepla a tichého spočinutí mezi těmi, které máte rádi. Ať rok 2010 probíhá pokojně a ať ho prožijeme ve zdraví.

Anna Marková, kr.

Čistá obec, čisté město, čistý kraj...

Soutěž s tímto názvem je stále aktuální. Proto odpad stále třídíme a třídíme.

Jak jistě všichni víte, v roce 2008 jsme se v této soutěži umístili na prvním místě v Královéhradeckém kraji a získali jsme titul Čistá obec 2008. S tímto umístěním byla spojena finanční odměna ve výši 140 tisíc Kč, která je účelově určena k použití v odpadovém hospodářství. Na základě smlouvy s Královéhradeckým krajem byla tato odměna použita na opravu stávajícího stanoviště pro kontejnery na sběr tříděného odpadu. Celá oprava byla provedena během měsíce října 2009. Jistě tuto změnu všichni zaregistrovali. Na takto upraveném povrchu se bude lépe udržovat čistota a pořádek, což samozřejmě také přispěje ke kulturnějšímu prostředí v centru obce.

Městys Nový Hrádek

Už neskáčíme přes kaluže!

Tak jsme se konečně dočkali. Dobrá věc se podařila. Myslíme si, že všichni přivítali ukončení projektu „Nechceme skákat přes kaluže“ s uspokojením z dobře odvedené práce. Stavebně byl projekt ukončen dne 30.10.2009, což bylo přesně načasováno a na velkou slavnostní předpremiéru filmu **Pamětnice** v místním kině již mohli všichni návštěvníci kráčet po nové cestě. I tato skutečnost jistě přispěla k hodnotnému kulturnímu zážitku.

Bezbariérový chodník umožní méně pohyblivým občanům přístup do sálu kina, aniž by měli problém se zvládnutím schodů. Čas jistě ukáže všechny výhody tohoto řešení.

Také kontejnerům na tříděný odpad sluší nový prostor, který vznikl za budovou kina. Jsou lépe přístupné pro svozovou firmu a zároveň změnou jejich stanoviště jsme přispěli k lepšímu vzhledu okolí bytových domů a kulturního centra obce.

Dotace ve výši 750 000,- Kč bude poskytnuta v rámci 1. výzvy programu LEADER 2007 – 2013. Financování proběhne v rámci Programu rozvoje venkova. Žádost o dotaci byla podána prostřednictvím Místní akční skupiny POHODA venkova a projektu bylo přiděleno registrační číslo: 08/005/41200/083/000350.

Nový Hrádek 18. listopadu 2009

Městys Nový Hrádek

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

Jako od babičky

Jako každý rok členky místní skupiny Červeného kříže půjdou navštívit naše spoluobčany do Domova důchodců v Náchodě u příležitosti sv. Mikuláše. Letos to budou paní Jana Vančurová a Marie Šotolová, přinesou jim balíčky s ručně pletenými ponožkami a nějakými sladkostmi.

Rádi bychom poděkovali za upletení z vlastní vlny paní Věře Lemfeldové, za dodání vlny paní Marii Říhové a Zdeňce Janouškové a za upletení většiny párů paní Emilii Suchánkové.

Srdečné díky.

J. Š.

„Revitalizace centra městyse Nový Hrádek“

Reg.č. projektu: CZ.1.13/2.3.00/10.00693

Stavební práce projektu s tímto názvem byly zahájeny 12. října 2009. Dotace je poskytnuta z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod prostřednictvím poskytovatele Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod. Stavební práce proběhly na rekonstrukci navazující komunikace ke kinu (kolem VELOSU). Dobře odvedenou práci stavební firmy již mohou využívat všichni, kteří v této lokalitě bydlí, navštěvují kino a v nadcházející zimní sezoně bude sloužit také lyžařům při příjezdu k lyžařskému vleku. Tím pro letošní rok práce spojené s realizací tohoto projektu byly ukončeny. Na jaře, jakmile to počasí dovolí, budou práce pokračovat rekonstrukcí chodníků okolo náměstí, rekonstrukcí kašny a vyvrcholením celé akce bude rekonstrukce středu náměstí. Dle harmonogramu projektu by měly být stavební práce ukončeny nejpozději 31.7.2010. Snad půjde vše podle plánu a nezaskočí nás dlouhá zima.

Městys Nový Hrádek

Investice do vaší budoucnosti
Spolufinancováno Evropskou unií
z Evropského fondu pro regionální rozvoj

Vrtule nechceme, protestují na Novém Hrádku

http://nachodsky.denik.cz/zpravy_region/vrtule-nehceme-protestuji-na-novem-hradku20091102.html

Nový Hrádek – Společnost ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o., hodlá postavit v Novém Hrádku na Náchodsku novou větrnou elektrárnu. Uprostřed přírody v oblasti Orlických hor má vyrůst 85 metrů vysoká věž, jež ponese vrtuli o velikosti několika desítek metrů.

Výška stavby tak překročí 120 metrů. Elektrárna, která by měla být schopna dodat 2 megawatty výkonu, je teď trnem v oku místních lidí. Založili proto sdružení Šibeník, které nazvali podle kopce, kde má elektrárna stát. A hájí svoje zájmy.

„Obáváme se vlivu stavby na bezpečnost a zdraví lidí,“ říká předseda Občanského sdružení Šibeník Ondřej Nikl. „Elektrárna bude vydávat širší spektrum hluků a zvuků, než je hygienická norma schopna postihnout. Zkušenosti ze světa, ale i z Krušných hor dokazují, že citlivější lidé mohou mít i přes dodržování hlukových limitů zdravotní problémy. A víme, že větrné elektrárny dokáží znepříjemnit život i silnějším jedincům. Může se stát, že se kvalita života v tomto krásném koutu podhůří Orlických hor, výrazně sníží,“ dodal. Členem občanského sdružení je i Roman Kocourek, který dodává: „Nikdo není zvědavý na ten monotónní zvuk, který vrtule vydávají. A už vůbec ne na to, poslouchat to každý den.“

Odpůrci vrtule se obávají, že by její výstavbou došlo ke zhoršení kvality žití a rozbití krajiny. Podle předsedy sdružení Ondřeje Nikla, může mít elektrárna dopad i na přírodu. Ohrožení tak budou ptáci i netopýři.

Konec netopýřů?

„Žije tu patnáct druhů zvláště chráněných druhů netopýřů a sedmáct druhů zvláště chráněných druhů ptáků. Studie, které posuzovali možný střet těchto živočichů s větrnou elektrárnou, byly podle nás krátkodobé a nepřesné,“ říká.

„Vůbec nebylo bráno v úvahu, že plánovaná vrtule elektrárny má stát na spojnici dvou nejvýznamnějších zimovišť netopýřů: Pevnosti Dobrošov a dolu Portál ve Sněžném. A tím může přetnout jejich migrační trasy,“ dodal.

Podle Nikla je také zřejmé, že početní stavy jednotlivých druhů ohrožených živočichů jsou větší, než tvrdí investor. „Studie, o kterou se investor opírá, navíc neregistruje ani to, že se tu vyskytují a nedaleko hnízdí další ohrožené druhy: čáp černý, nebo výr velký. A i tady je jejich kolize s větrnou elektrárnou reálná,“ dodal.

Obavy odmítá zástupce investora ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o., Tomáš Szkandera. „Myslíme, že prostor vybraný pro elektrárnu splňuje všechny legislativní podmínky. Opíráme se o studie, které hodnotí vliv stavby na životní prostředí. Studie hlukové, ornitologické i studie vlivu na zdraví,“ dodal.

„Jsem pro,“ říká starosta městyse

Zastáncem výstavby elektrárny je i starosta Nového Hrádku Vladimír Říha. „Jsem přesvědčený, že větrné elektrárny jsou už v takovém stavu vývoje, že už žádný hluk vydávat nebudou. Na jednu takovou jsem se byl podívat, a to v západních Čechách,“ ujišťuje starosta. A hned dodává: „Musíme si uvědomit, že někde tu energii získat musíme. A jestli nechceme svítit loučemi a doma si topit ohýnek, tak musíme někde ustoupit. Prostě někde se ta energie získat musí,“ dodal. A přidává i další argument: „Už jednou se tady o vrtulích hlasovalo. Anketa občanů proběhla v říjnu 2006. Tehdy hlasovalo 377 místních. Hlas pro elektrárnu dalo 283 lidí a jen 94 bylo proti,“

počítá. „Čili pro mě je to jednoznačné. Tři čtvrtiny pro a čtvrtina proti. Jako starosta bych měl výsledek ankety brát v úvahu a podle toho jednat,“ dodal.

Občané „vrtule“ nechťejí

Jinak to ale vidí lidé, kteří přišli minulý týden ve čtvrtek do kina v Novém Hrádku sdělit svůj nesouhlas. „Mít tuto anketu za rozhodný ukazatel, je obrovskou chybou,“ míní Roman Grym, který má v Novém Hrádku rodinný dům. „Jak může někdo, kdo od větrné elektrárny bydlí tři kilometry, kde se ho to přímo netýká, rozhodovat o umístění větrné elektrárny k domu někoho, kdo je vzdálen 320 metrů? I kdyby zde bylo jen 100 lidí, kterým elektrárna ublíží, mají podle Ústavy právo chránit svůj majetek a zdraví. Anketa je proto nevypovídající,“ je přesvědčen Roman Grym.

V diskusi vystoupila i krajinářka architektka Tereza Friedlová, podle které elektrárna do zdejší krajiny nepatří. „V hustě osídlené krajině, na to není místo. Jde navíc o Orlické hory, které mají svůj přirozený charakter. Když tam vyroste elektrárna, tak 'rozbije' horizont. Rozbije i krajinu. A ta ztratí na hodnotě,“ upozorňuje Tereza Friedlová.

„K tomu by se neměli vyjadřovat jen obyvatelé Hrádku. Svě by měli říct i lidé z okolních obcí, odkud bude elektrárna vidět,“ říká za Státní správu ochrany přírody a krajiny obce Dobruška Irena Martínková. „To území je natolik cenné, že bychom to měli zohlednit,“ dodala.

Lidé se bojí poklesu ceny nemovitostí

O to, že výstavba větrné elektrárny může devalvovat atraktivnost lokality, mají obavy nejen ochránci přírody a krajinářské architektky, ale i místní občané. „Ceny pozemků i domů, půjdou dolů“. Kdo si koupí dům, který je 300 metrů od vrtule?“ ptá se předseda sdružení Šibeník.

„Požádal jsem znalce, aby vypracoval posudek na konkrétní nemovitost stojící osm set metrů od chystané elektrárny,“ říká Roman Grym. „A to za předpokladu existence stavby, nebo i bez ní. Rozdíl je šokující! Dosáhl téměř 20 %. Je tu důkaz, na který nikdo z odpovědných orgánů nereagoval a ani se nevyjádřil k písemné námitce,“ zlobí se majitel domu.

Vlivem elektrárny na životní prostředí se zabýval i expert Jiří Rous, který dává řadě námitek proti stavbě elektrárny za pravdu. „Stavba o výšce 120 metrů je velkým zásahem do krajinářského rázu. A tím sníží hodnotu lokality,“ říká. „Ohrožení budou netopyři i ptáci. Hlavně netopyřům hrozí likvidace. Střet s vrtulí, je reálný,“ dodal. Podle Rouse hrozí i to, že dojde k zásahu do pohody bydlení. „Problém je v tom, že řada faktorů, které to ovlivní, není ošetřena legislativou. Například „svist“, který elektrárna vydává. Anebo vrhání stínů. To jsou faktory, které mají na bydlení negativní vliv,“ dodal expert.

Jak to vidí Jiří Máslo, autor článku:

Železní strašáci na Novém Hrádku

Nejde o první pokus vyrábět na Novém Hrádku elektřinu z větru. Už v roce 1992 se o stejnou věc pokusil podnikatel, který postupně vystavěl čtyři vrtule. O zprovoznění elektrárny se snažil řadu let, ale neuspěl. Pokus zmařily technické problémy i vysoká hlučnost. Smutným důkazem krachu jsou 37 metrů vysoké stožáry s vrtulí, které tu dodnes stojí. Bezpečné kusy železa a tuny betonu odkoupila před časem společnost ČEZ, která slíbila, že nefunkční stroje odstraní. Slib neplní a navíc chystá stavbu dalšího, železného „obra“. Nový „větrník“ o výšce 120 metrů, má být moderní, nehlukný, ekologický... Zkrátka poslední výkřik techniky! Ale to už jednou lidé na Hrádku slyšeli ... Před sedmnácti lety, když jim „železné strašáky“ stavěli na úpatí jejich krásných kopců. Historie se zopakuje? Vyrostou jen další, v pořadí už pátý strašák?

Náchodský deník 3.11.2009

Návštěva papeže Benedikta XVI. ve Staré Boleslavi očima nás, mladých Hrádováků

Již před prázdninami jsme se dozvěděli, že naši republiku navštíví Svatý otec. Rozhodli jsme se, že i my se vydáme do Staré Boleslavi na mši sv., kterou tam bude sloužit.

Museli jsme si předem zajistit místenky do sektorů a dohodli jsme se s Dobrušťáky, že do Boleslavi pojedeme s jejich skupinou.

Odpoledne, 27. září (neděle) jsme vyjeli vlakem z Dobrušky (chtěli jsme se zúčastnit večerního a ranního předprogramu ve Staré Boleslavi). Z Nového Hrádku jsme jeli čtyři (Mirka a Standa Drašnarovi s Lídou a Aničkou Sobotkovými).

Do Staré Boleslavi jsme dojeli asi v 17 hodin. Čekala nás dlouhá cesta z nádraží do stanového městečka. Po příchodu na louku, kde jsme byli mezi prvními, jsme dostali potřebné informace, nezbytné pro organizaci návštěvy papeže, od vojáků, kteří po celou dobu dbali o naši bezpečnost.

Po postavení stanů jsme se odebrali na předprogram s názvem "O svatosti vážně i nevážně", do kterého se mohli zapojit všichni účastníci. Následovala scénka "Klopýtání" a to vše s doprovodem skupiny Credenc.

Asi ve 22 hodin jsme se odebrali zpět do městečka, protože jsme byli po dlouhé cestě velmi unavení, a jelikož jsme věděli, že ráno budeme brzy vstávat, tak jsme si chtěli alespoň trochu odpočinout... po příchodu do městečka jsme se ani nestačili divit, kolik již zde stálo stanů a nebylo lehké najít ten náš.

Náš spánek (pokud se nám vůbec podařilo usnout) byl velmi krátký, protože jsme vstávali už ve 3:30. Ještě potmě jsme sbalili stan a zamířili jsme do našeho sektoru A6. Možná se budete ptát, proč jsme tak brzy vstávali? Odpověď je jednoduchá. Jelikož náš sektor byl úplně vzadu, tak jsme si v něm chtěli najít, pokud možno, co nejlepší místo. A to se nám povedlo, protože jsme tu byli úplně první... Až zhruba do 6 hodin jsme čekali na našem místě, pozorovali jsme, jak se postupně zaplňují okolní sektory a klepali jsme šílenou kosu. Naštěstí organizátoři počítali i se zimou, a tak pro nás byl připravený horký čaj, který jsme si mohli natočit v cisternách. V 6 hodin začal ranní předprogram, který byl o životě sv. Václava a o návštěvách Jana Pavla II. v České republice.

Od devíti hodin jsme již téměř všichni byli připraveni v sektorech a na velkoplošných obrazovkách jsme sledovali papeže Benedikta, který byl již ve Staré Boleslavi a navštívil zdejší baziliku, kde uctil ostatky sv. Václava. Zanedlouho nasedl do papamobilu a vyjel směrem k Proboštské louce, kde jsme na něj již všichni čekali.

Jeden z nejsilnějších okamžiků byl, když jsme na vlastní oči viděli jeho papamobil, který se pomalu blížil po louce k nám. To už jsme všichni mávali vlajkami a zdravili jsme ho slovy: "Otče Benedikte, vítáme Tě tady!" nebo "Benedetto, Benedetto!" Papež projížděl mezi sektory, takže jsme ho viděli dobře i my, kteří jsme byli úplně vzadu. Atmosféra byla více než slavnostní a myslím, že se radost, která působila snad v každém, kdo zde byl, se nedá ani popsat...(krátkou videosekvencí, kterou jsme pořídili natočit můžete zhlédnout zde:

<http://www.youtube.com/watch?v=YRv-7nvHFeQ>

Následovala mše svatá, při které papež vzpomněl na sv. Václava a upozornil na to, že se sice Boleslav skrze vraždu zmocnil trůnu, ale koruna, kterou si na hlavu vkládali Boleslavovi následovníci, nese Václavovo jméno.

Po mši svaté se papež setkal se zástupci mládeže, od kterých dostal peněžní dar na podporu jeho charitativních a misijních projektů v Africe. Poděkoval všem poutníkům za jejich pří-

tomnost a pozval mladé na celosvětové setkání mládeže, které se uskuteční v roce 2011 v Madridu.

Setkání s papežem skončilo, ale radost, která byla v našich srdcích ne. Jsem ráda, že jsme se tohoto setkání mohli zúčastnit nejen my, ale i další Hrádováci a s nimi i naše vlajka....

Tak zase někdy nashledanou, třeba právě v Madridu. 😊

Ludmila Sobotková

Procházky Novým Hrádkem

...Čtení na pokračování

Jak se na Hrádku tkalcovalo

Kdysi vedla jediná cesta z Hrádku do Nového Města nad Metují z náměstí do Dolů, Dupačkou na Bydlo a dále přes lázně Rezek do Nového Města. V Dolech se cesta dělila, vpravo podél Olešenky přes Peklo do Náchoda. Pod Frymburkem byl zájezdni hostinec, ještě pamatují rozvaliny toho stavení, prý se tam scházela a z širokého okolí všelijaká cháska nenechává. Četníci na ně měli dlouho políčeno. A nakonec je přece jen dostali tajnou chodbou z hradu, která ústila do sklepení hostince. Asi se domnívali, že je zradila paní hostinská, protože se jí později krutě pomstili.

Rozepisují se široce o těch cestách, protože po nich chodili naši prarodiče s dílem k faktorovi (pozn. redakce: faktor - samostatný obchodní nákupčí). Ve většině rodin byl pronajatý jeden nebo dva stavy, dospělí členové se střídali ve tkaní a také děti musely pomáhat. Když bylo utkáno, odnášel někdo z rodiny plátno k faktorovi a přinášel si další váln s osnovou a přízí na tkaní. Vály se nosily v loktuši na hřbetě, byla to dřina, zvláště v zimě, když se nohy bořily do sněhu a s přibývajícím kilometry byla váha na zádech těžší a těžší. Tkalci se domlouvali a chodili společně, protože to bylo bezpečnější vzhledem k různým nenechavcům a také, že se střídali v prošlapávání stopy. Zvláště ženy na tuto dřinu těžce doplácely, většina z nich na stará kolena nemohla na nohy. Vydělky byly malé, děti plné chalupy, a tak každá máma byla ráda, když to všechno užívala. Do školy chodily na střídačku, protože si půjčovaly boty.

Jaká to byla úleva, když se začaly na Hrádku otevírat tkalcovny, u Suchánků, u Sychrovských a v Dolech u Tošovských. Byla to pravidelná práce, nebyla daleko a byl z ní jistý příjem. I když nebylo všechno ideální, ochotných rukou pracovat bylo více, než bylo možné zaměstnat, přece jen pro některé rodiny to byla výhra. Začaly se zakládat tkalcovny na Rzech u Čtvrtečků a další. Ve městech se stavěly velké továrny u Bartoňů, u Kudrnáčů, průmysl přišel i do našeho kraje. Když se postavily silnice, byl i přístup k práci snadnější.

Chtěla jsem v tomto předvánočním čase vzpomenout na naše předky, jaký měli těžký život a přece se z něj uměli radovat, vychovávali své děti velmi těžce, ale měli je rádi a dali jim všechno, co mohli. K životu je třeba hlavně zdraví, lásky a porozumění. Peníze jsou také potřeba, ale všechno si za ně nekoupíš. Šťastné a veselé Vánoce.

J. Š.

Pamětnice – jedna z nejméně negativních recenzí filmu

<http://film.moviezone.cz/pametnice/recenze/>

Máme to za sebou a ani to nebolelo. Málokterý film děsil redakci MovieZone tak moc jako Pamětnice. V době, kdy multiplexy plní mladí diváci chroupající popcorn, vypadal příběh o srazu spolužáků po šedesáti letech jako špatný vtip. Když navíc člověk v oficiálních materiálech objevil, že průměrný věk herců byl více než osmdesát let, musel logicky zvítězit cynický humor nad profesionálním nadhledem. Naštěstí to celé nedopadlo tak strašně, jak naznačovala upoutávka. Vítězství to ale také není. Ani zdaleka.

Pamětnice je totiž amatérina prakticky po všech stránkách, ale aby recenze nebyla negativní hned od začátku, začneme klady. Tomáš Magnusek, nezkušený producent, scenárista i herec, to myslel dobře, což je od začátku do konce jasně patrné. I když by ve filmu mohlo být NAPROSTO VŠECHNO mnohem lepší, při jeho sledování nikdy nedostanete pocit, že se tu chtěl někdo jen přizívat na slávu českých hereckých legend, které jsou rády za to, že si na ně někdo ještě vzpomněl a natočil s nimi – a proč to neřít – i pro ně film. Dokážu si představit, že tvůrci pracovali s pocitem, že dělají něco, co má smysl a na co budou moci být hrdí. Bohužel k tomu, aby to fungovalo, by bylo potřeba obklopit se zcela jiným filmařským týmem.

Pamětnice totiž od první do poslední minuty působí jako něco, co si z neznámého důvodu natočil člověk, jenž o filmu evidentně nic neví. Magnuskův příběh se snaží kombinovat dialogový humor, bodré postavičky a hořké životní pravdy se zcela seriózním příběhem o šedesát let staré křivdě, těžkém rodinném soužití a kruté minulosti. Bohužel se však scenáristova nezkušenost projevila tak, že by ji nezakryl snad ani Steven Spielberg. To, co se ve filmu děje, je jednoduše binec a Pamětnice permanentně sedí na dvou židlích, z nichž jedna je ta vesele lidová a druhá smutně společensky kritická. Podobné filmy u nás umí točit třeba Jan Svěrák a psát jeho otec Zdeněk, naneštěstí Magnuskovi k těmhle dvěma chybí ještě hodně velký kus. Při sledování jeho debutu bude mít nejspíš většina diváků pocit, že se tady někdo opravdu hodně snažil odvést dobrou práci, ale chtělo by to, aby mu za zády stála osoba, která by ho dokázala nasměrovat do míst, kde se mizerné filmy mění v kvalitní.

A Vlado Štancel tou osobou prostě není. Jako režisér většinou jen postaví kameru a dál se nezapojuje. Vizualně je tak Pamětnice esencí naproste nezajímavosti a neinvenčnosti. To by se snad dalo odpustit a svažit na fakt, že „je to přece film o těch starých hereckých legendách,“ ale režisér si nedokázal pořádně pohlídat ani stříh, takže v mnoha scénách budete mít oprávněně pocit, že tuhle část dialogu už jste před několika vteřinami slyšeli. Jednotlivé záběry na sebe často nenavazují a je vidět, že se točilo v hodně polních podmínkách a za málo peněz. I tak by však měl být režisér schopný pohlídat si základní věci, což se v tomhle případě moc nepodařilo. Mizerný zvuk,

díky němuž není v některých scénách hrdinům pořádně rozumět, už je tím nejmenším problémem.

Na Pamětnici ale nejspíš nikdo nepůjde kvůli Magnuskovi a Štancelovi. Lákadlem – jestli se tedy o něčem takovém v případě tohoto filmu dá mluvit – by měli být herci. A tady nastává další problém. Tvůrci chtěli dát každému zasloužilému umělci pár vteřin slávy a výsledek je takový, že se po filmu pohybuje nějaká dvacítká hrdinů důchodového věku a o většině z nich víme, že mají doma otravnou ženu, snaží se neumlátit přehnaně aktivní návštěvnice kostela, finančně je vysávají vlastní děti, případně že jejich vnuk má možná až příliš pravičácké tendence nebo že potomek podědil politické ambice. O tom, že by byly charaktery spolužáků-veteránů nějak propracované, se mluvit nedá ani v nejmenším, stejně tak o hereckých výkonech. Většina herců se zkrátka objeví na pár vteřin, řekne dvě věty, a pak zmizí. Světlou výjimkou je dvojice Jan Skopeček a Lubomír Lipský, respektive Josef Somr a Lubomír Kostelka. Ti první dva hláškují stejně jako svého času Jack Lemmon a Walther Matthau v Dej si pohov, kámoši, druzí si zase evidentně padli do noty a jejich zcela odlišné charaktery by si jistě zasloužily více prostoru. Ten tu bohužel zabírá nehrající Magnusek a chvílemi dost otravná hlavní hrdinka Libuše Švormová.

Pamětnice není dobrý film. Ale není to ani něco, čemu by se člověk musel vysmívat. Tvůrci si zkrátka jen vzali větší sousto, než na které měli. Dokážu si představit, že sraz spolužáků po šedesáti letech by mohl dobře natočit třeba Vladimír Michálek nebo Jan Svěrák, ale Tomáš Magnusek a Vlado Štancel si zkrátka nedokázali pohlídat svůj produkt, jenž se jim nakonec rozsypl pod rukama. Ti dva to určitě mysleli dobře, za to se ale body navíc nedávají.

Mimochodem závěrečné odhalení je scenáristicky opravdu hodně odfláknuté.

V kostce:

Sraz spolužáků po šedesáti letech bude probíhat trochu jinak, než si většina zúčastněných představuje. Ve vzduchu je totiž stále cítit šedesát let stará křivda. Film, který vznikl především kvůli tomu, aby se v něm mohly sejít české herecké legendy, bohužel krom těch českých hereckých legend nic nenabízí. V rukách zkušenějších filmařů by mohlo jít o zajímavý kousek, Tomáš Magnusek a Vlado Štancel však dobrou práci neodvedli.

Autor: Mr. Hlad

fotografie použity z <http://www.pametnice.cz>

Rudolf Khol: Hrad Frymburk po letech otevřel svou bránu!

Společnost ochránců památek ve východních Čechách se souhlasem majitele hradu Frymburk, pana Bartoně - Dobenína, zorganizovala a připravila akci, při které byl tento objekt mimořádně otevřen pro veřejnost. Stalo se tak v rámci Dnů evropského dědictví, kdy jsou otevřeny i jinak běžně nepřístupné památky. V pátek 18. 9. se členové Společnosti věnovali přípravám a zajištění této akce. Byly čištěny přístupové cesty ke hradu, dále prostor před bránou, hradní nádvoří a také byly nataženy ochranné pásy, kterými byl vymezen bezpečný pohyb návštěvníků na hradě. Členové Společnosti také označili cestu ke hradu dřevěnými informačními tabulkami a plakáty Dnů evropského dědictví. Nakonec nad hradem Frymburk zavlála oficiální vlajka Dnů evropského dědictví.

V sobotu ráno 19. 9. byl v prostoru před branou připraven stánek s propagačními materiály o hradě a publikacemi. S prodejem pomáhaly dvě dobrovolnice z Nového Hrádku. Již o půl desáté ráno se objevili první zájemci o návštěvu Frymburku. V 11 a ve 14 hodin proběhly komentované prohlídky hradu, o které byl velký zájem. Mgr. Jan Čížek hovořil o historii hradu a Ing. Jiří Slavík seznámil návštěvníky s jeho stavebním vývojem. Během soboty dorazilo na hrad okolo 250 návštěvníků. Mezi ně patřili i členové Spolku hradu Jenčov a Sdružení pro záchranu hradu Kumburku, kteří se velkou měrou podíleli na dosud uskutečněných brigádách na Frymburku. Brána byla uzavřena v 17 hodin.

V neděli 20. 9. zájem návštěvníků neustával. Během dne zavítalo na hrad

dalších 200 zájemců o prohlídku. Akce byla velice úspěšná. Během víkendu si Frymburk prohlédlo celkem 450 návštěvníků, což předčilo veškerá očekávání.

V sobotu 10. 10. proběhla na hradě další brigáda, při které byla čištěna vnější část jižní hradby od náletů a také prostor okolí studny, aby mohla být v budoucnu zakryta mříží. Akce se zúčastnilo asi patnáct místních dobrovolníků a členů o. s. Šibeník. Odpoledne pak proběhlo v Novém Hrádku jednání o dalším osudu hradu Frymburk. Zúčastnili se ho zástupci Společnosti, majitel hradu J. M. Bartoň - Dobenín, zá-

stupci NPÚ a Královéhradeckého kraje. Bylo dohodnuto, že se v záchraně hradu bude nadále pokračovat. Dalšími kroky bude jednak zmíněné zakrytí studny mříží, dále vypracování aktuálního stavebně historického průzkumu hradu a úprava projektu na obnovu hradu z 90. let minulého století. Dále bude se souhlasem majitele založeno sbírkové konto na záchranu hradu.

Společnost ochránců památek ve východních Čechách tímto děkuje všem dobrovolníkům, kteří se v tomto roce podíleli na pracovních brigádách na hradě Frymburk a také městysovi Nový Hrádek za nemalou podporu. Také děkuje všem návštěvníkům za jejich zájem. Členové Společnosti věří, že tyto aktivity a spolupráce budou pokračovat i v dalších letech. Frymburk si naši pozornost určitě zaslouží. Více informací o proběhlých akcích a dalších aktivitách na webových stránkách Společnosti www.sopvc.cz. Pokud máte zájem hradu pomoci, pak vás rádi uvítáme. Budeme se těšit!

Kontakt: Rudolf Khol

e-mail: r.khol@seznam.cz tel: 737 34 78 13

Společenská kronika

říjen – prosinec 2009

Naši nejstarší občané oslavili narozeniny:

Drašnarová Marie	74 let	Zákravská Anna	70 let
Černý Přemysl	84 let	Heřman František	75 let
Bek Bohuslav	84 let	Rufferová Marie	74 let
Šotolová Jana	72 let	Hánlová Marie	74 let
Beková Marie	74 let	Rázlová Lidmila	79 let
Heřmanová Dagmar	71 let	Prax Jiří	70 let
Grulich Ladislav	70 let	Beková Jaroslava	72 let

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, dostatek životního elánu a optimismu a ještě hodně spokojených a šťastných let v našem městyši.

Diamantová svatba:

Černí Přemysl a Olga

Manželům přejeme hodně štěstí, zdraví, pohody a splnění všech přání.

Noví občanci:

Magdaléna Hudková
Josef Mach
Dominik Hlaváček

Šťastným rodičům blahopřejeme.

Hádky a pohádka Zdeňka Drašnara

Ukáže ti, kam máš jít,
nenechá tě zabloudit.
dá ti dobrou radu,
jak se dostat k hradu.
(mapa)

Vesele si dupne,
mrkvičku pak slupne.
také stříhá ušima
a kožíšek hezký má.
(zajíc)

V zimě sněhem zavátá,
na jaře je od bláta.
lidé po ní jezdí, chodí,
nelze ji však sjiždět s lodí.
(cesta)

Babiččino tajemství

Toho roku se paní zima předvedla v plné své síle. Sněhu napadlo tolik, že hruška před naším domečkem nebyla vůbec vidět. Mráz byl tak silný, že když venku někdo řekl "voda, voda", tak druhý již slyšel "led, led".

V pátek navečer prababička Anežka snesla z půdy nůši a začala do ní rovnat pestrobarevné pentle, aby brzy ráno mohla vyrazit do městečka na trh. V té době ještě nebyly veliké továrny, ve kterých by se vše vyrábělo. Proto každý z vesnice, mimo toho, že obdělával své políčko a choval nějaké to zvířectvo, vyráběl různé užitečné věci. Například starý Knap z Dupačky vyřezával vařečky, Bláha od vysoké Jedle vypaloval z hlíny různé hrnky, na které Blažková z Blažkova malovala hezké obrázky. Naše prababička Anežka zase doma po večerech tkala a barvila pentle. A ti všichni se jednou za dva týdny vypravili do města na veliký jarmark, kde se snažili své výrobky prodat.

Druhého dne, když babička ráno vstávala, byla ještě tma. K snídani si uvarila kafičko z melty, do kterého si namáčela kousky chleba. Potom ještě na lísteček napsala vzkaz pro pradědu:

Šla jsem do města na jarmark, vrátím se až večer. Nakrm kozu, slepice a králíky. K obědu si uvař oukrop a ohřej si chlupačky s houbama, jsou v troubě. V tom červeném hrnečku na plotně je šípkový čaj, vodu na oukrop máš v hrnečku modrém, tak ať to zase nezvrtáš! Nebo jestli ti minule ten oukrop ze šípkového čaje chutnal, tak si jej můžeš udělat znovu.

Tvá Anežka

Po napsání tohoto vzkazu si prababička oblékla teplý beráncí kožíšek, na krk uvázala vlněnou šálku a obula válenky. Ještě z komory vzala na cestu pár křížal do kapsy, před zápražím na boty uvázala sněžnice, na záda nandala nůši s pentlemi a vyšlapanou cestičkou vykročila směrem k městu. Do města to byl pořádný kus cesty. Nejdříve se muselo kolem hradu Frymburk seběhnout k Panskému mlýnu a potom podél říčky Olešenky přes Holubí palouk až do osady Peklo. V místech, kde se Olešenka vlévala do řeky Metuje, se zahlo doprava a dále se pokračovalo proti proudu až do města.

Na kostelních hodinách odbýjelo právě devět hodin, když prababička dolní branou vcházela na náměstí. Zde již panoval čilý ruch. "Uf, dneska mi ta cesta trvala nějak déle, již je vidět, že nejsem nejmladší," řekla prababička Anežka městskému slouhovi, který zde dohlížel na pořádek. "Zdalipak se tu najde nějaké to místečko, kde bych se mohla se svými pentlemi postavit?" Slouha pokrčil rameny: "Nevím, nevím. Jak tak koukám, celé náměstí je zaplněno, možná támhle v rohu je poslední volné místo," přitom rukou ukazoval kamsi na druhou stranu rynku. "Jejkote, mankote, to je mi pěkné nadělení, vždyť tohle je to nejhorší místo z celého náměstí, tam nikdo nikdy nic neprodal," zesmutněla prababička. "Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí," uchechtl se škodolibě slouha, "když se ti to, bábo, nelíbí, tak si běž odkud jsi přišla," Co měla chudák prababička dělat. A tak na určeném místě postavila nůši na zem a začala z ní vytahovat pentle - bílou, modrou, zelenou, žlutou, oranžovou, červenou,... Najednou bylo i v tomto zastrčeném, špinavém koutě útulněji, jakoby zde rozkvétl záhon pestrobarevných květin.

Prababička Anežka začala odříkávat básničku, kterou již léta lákala zákazníci:

*"Slyšte, milé lidičky,
mám tu pro vás pentličky.
Modré, bílé, zelené,
pro holčičky červené.
Každý si zde vybere,
ještě nikdo neřek ne."*

Je jasné, že s takovou Anežka nemohla uspět. Jestli za celý den prodala pět pentlí, tak to bylo hodně. Nejvíce prababičce vadilo, že nebude moci pradědouškovi, který měl zrovna svátek, koupit tabák do fajfčičky.

Již se pomalu smrákalo a z náměstí odcházeli poslední trhovci. Smutná babička začala pomalu skládat pentle zpět do nůše, když tu najednou k ní přišel takový divný chlápek. Byl menší postavy, bledého obličeje a měl veliké, vykulené oči. Začal si prohlížet babiččino zboží a přitom pisklavým hláskem drmolil:

*"To jsou krásné pentličky,
to jsou krásné barvičky.
Takové jsem neviděl,
každý by je záviděl.
Já jsem z toho vedle,
všechny koupím hnedle."*

"To je mi nějaký divný panáček," říkala si v duchu prababička, která dovedla odhadnout, jestli před ní stojí člověk zlý, nebo dobrý. V tomto případě byla přesvědčena, že tenhle chlápek, přestože divně vypadá, má dobré srdce.

"Chcete si, pane, koupit nějaké pentličky," oslovila Anežka neočekávaného zákazníka. "To víte, že chci," zapištěl panáček. Prababička z nůše začala vytahovat pentle: "Tak jakou? Modrou, zelenou nebo červenou, jen si račte vybrat." "Já, já nevím, když ony jsou tak krásné, já si koupím všechny," s neskrývanou radostí pištěl mužíček a pusou měl při tom rozšklebenou od ucha k uchu.

Tak tohle bylo i pro prababičku Anežku moc silný kafe, v životě by si totiž nepomyslela, že by v tomhle zastrčeném koutě mohla prodat všechno zboží. Mezitím, co zákazníkovi balila pentle do balíku, dala se s ním do řeči: "Odkud vlastně jste, milý pane, že jsem vás tu ještě neviděla?" Mužíček se podrbal za uchem a povídá: "Ále, nedávno jsem se přistěhoval do Panského mlýna, jestli to tam znáte." "Jakpak bych neznala, vždyť já jsem z Hrádku, to je hned vedle na kopci. To jsem ráda, že nebudu muset jít domů sama, on člověk nikdy neví, koho v lese potká."

Babička za část utržených peněz v trafice koupila pro dědouška pytlíček toho nejvoňavějšího tabáku a společně s novým známým se vydala směrem k domovu.

Cestou si povídali o všem možném. Anežka poznala, že mužíček má hezký vztah k přírodě, a že velice dobře zná všechny vodní rostliny a živočichy.

Když došli k Panskému mlýnu, mužíček podal babičce ruku a řekl: "Tak já jsem již doma. Mějte se hezky, babičko, a až budete mít zase nějaké pentle na prodej, tak se za mnou zastavte." Po těchto slovech zmizel v díře, kterou do ledu vysekali rybáři.

V tom okamžiku to prababičce teprve došlo, ten bledý panáček s vykulenými očima nebyl nikdo jiný než nový vodník, který se nedávno přistěhoval do starého mlýnského náhonu. Když se Anežka vzpamatovala z překvapení a chtěla pokračovat v další cestě, všimla si, že vodník na ledě zapomněl krabici s pentlemi. Babička vzala do ruky kus větve a začala s ní máchat ve vodě, přitom volala: "Pane vodník, pane vodní, nechal jste si tady vaše pentličky." Za chvíli se z vody vynořila vodníková hlava: "Mnohokrát děkuji, to víte, taky nejsem již nejmladší a občas na něco zapomenou. Jiný na vašem místě by mi mé pentličky jistě ukradl. Za to, že jste babičko tak poctivá, tady ode mne máte ještě něco na přilepsenou." Po těchto slovech vodník vytáhl z vody plnou tašku pstruhů a dal ji babičce. "A jak jsem již říkal, až budete mít zase nějaké pentličky, tak se tady zastavte. Stačí, když přijдете ke břehu a zavoláte na mne. Má jméno je Kuliočko." Prababička pěkně poděkovala za pstruhu a už si to šupajdila vesele domů. Praděda ji netrpělivě vyhlížel z okna: "To je dost, že jdeš. Už jsem měl o tebe strach. A vůbec, jak jsi pořídila na trhu?"

Anežka nejdříve vyndala pstruhy do putýnky s vodou, potom dědovi pogratulovala k svátku, a když v místnosti zavoněl z dýmčičky tabák, začala vyprávět, co se jí přihodilo. Chvillemi praděda napnutím zapomínal bafat, a když prababička skončila s vyprávěním, tak se zamyslel a povídá: "To bude určitě ten vodník, o kterém mi vyprávěl můj tatínek. Prý tu kdysi dávno jeden takový hodný vodník žil, nikomu

neubližoval a pečoval o svůj svěřený úsek. Hlídal ryby před pytláky, dával pozor na děti, aby se nekoupaly tam, kde byl silný proud a dokonce je učil i plavat. Jednoho dne jej však odsud vyhnal jiný zlý vodník, který se zde poté na dlouhá léta usadil. Jistě si, babičko, pamatuješ, jak se tenhle zlý vodník loni v létě, když chtěl zastavit mlýn, namotal do mlýnského kola. Mlynář jej potom usušil na sluníčku, a když se sevrknul, tak jej zašpuntoval do láhve a poslal do Prahy na zkoumání. O tom všem se dozvěděl hodný vodník Kuliočko a po letech se k nám zase vrátil. To je dobře. Takový soused je k nezaplacení."

Zdeněk Drašnar
Pokračování příště...

Maketa hradu Frymburk od Jarmily Haldové

Frymburské ozvěny

čtvrtletní zpravodaj Městyse Nový Hrádek, Náměstí 28, 549 22 Nový Hrádek, IČ: 00272884,
zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem MK ČR E 10519

- Z příspěvků sestavili Ing. Jiří Hlaváček a Mgr. Hana Hlaváčková
- stálí dopisovatelé: Anna Marková, Zdeněk Drašnar, Jana Šotolová, Milan Chára, Ing. Pavel Sobotka, Petra Příbylová, Jiří Hlaváček, Lidmila Martinková, Ing. Jeroným Holý
- příspěvky prosíme zasílejte nejlépe mailem: jirka.hla@tiscali.cz
- Nevyžádané příspěvky se nevracejí
- Tisk: Daniel Wolf, Vrchoviny, náklad: 150 výtisků. Číslo vyšlo 17.12.2009
- Příští číslo vyjde pravděpodobně v březnu 2010, uzávěrka bude 10.3.2010

KINO NOVÝ HRÁDEK

V lednu 2010 kino nehraje

Vážení návštěvníci našeho kina,

chci Vám touto cestou poděkovat za přízeň, kterou jste našemu kinu věnovali. Za tři roky Vás bylo přes sedm tisíc, moc si vaší přízně vážím. Chci Vám popřát pokojné prožití vánoc a zdraví a pohodu v roce 2010. Mějte se moc prima a chci vám jen říct DÍKY!

Váš Milan Chára

Nejblížejší kulturní akce

24.12.2008	24:00	Půlnoční mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla, chrámový sbor zazpívá Českou mši vánoční od Jakuba Jana Ryby
26.12.2009	20:00	Štěpánská taneční zábava v sokolovně
9.1.2010	20:00	Sokolský ples v sokolovně hraje Koplaho Band
10.1.2010	14:00	Dětský karneval v sokolovně
16.1.2010	20:00	Myslivecký ples v sokolovně
6.2.2010	20:00	Hasičský ples v sokolovně tradiční ples hasičů
20.2.2010	20:00	Školský ples v sokolovně – tradiční ples Základní a Mateřské školy Nový Hrádek
3.4.2010	20:00	Velikonoční zábava v sokolovně pořádají Hasiči